

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218204009
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1218204009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Zity Leimbergerovej v právnej veci žalobkyne: X.. A. Š., Z.. XX.XX.XXXX, B.: P. Č.. XXX, P., zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Petrom Slávikom, PhD., so sídlom: Břeclavská 3, Malacky, proti žalovanému: v 1. rade: NAFTA, a.s., IČO: 36 286 192, so sídlom: Votrubova 1, Bratislava, a žalovanému v 2. rade: Západoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36 361 518, so sídlom: Čulenova 6, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo 7. mája 2020, č.k.. 7C/31/2018-148, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

Žalovaným v 1. a 2. rade proti žalobkyni p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia , ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa proti žalovaným v 1. a 2. rade domáhala vypratania nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom F., katastrálny odbor, okres: F., obec: P., katastrálne územie: P., a to pozemky parc. reg. „C“ č. XXXX/XXX o výmere 64 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX/XXX o výmere 141 m², druh pozemku: ostatné plochy; č. XXXX o výmere 7.127 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 15.878 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 256 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 1.786 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 1.720 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 270 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 315 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX/X o výmere 1.711 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX/X o výmere 102 m², druh pozemku: ostatné plochy; pozemky parc. reg. „E“ č. XXXX o výmere 1.769 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 1.982 m², druh pozemku: orná pôda; č. 2843 o výmere 10.553 m², druh pozemku: trvalé trávnaté porasty; č. XXXX o výmere 998 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX o výmere 910 m², druh pozemku: orná pôda; č. 2955 o výmere 1.078 m², druh pozemku: orná pôda; č. XXXX/XX o výmere 283 m², druh pozemku: trvalé trávnaté porasty; č. XXXX/XX m², o výmere 5 m², druh pozemku: ostatné plochy (ďalej len „nehnuteľnosti“). Žalovaným v 1. a 2. rade súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Predmetom konania v prejednávanej veci bol nárok žalobkyne na vypratanie nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom F., katastrálny odbor, okres: F., obec: P., katastrálne územie: P., vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré mali žalovaní v 1. a 2. rade ako dodávatelia vykonávajúci podnikateľskú činnosť užívať bez právneho titulu a adekvátnej náhrady v presne nezistenom rozsahu. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že žalovaný v 1. rade počas užívania nehnuteľností vybudoval bez akéhokoľvek predchádzajúceho oznámenia alebo súhlasu žalobkyne

elektroenergetické zariadenie VN linka č. 405, ktorej súčasťou je aj VN prípojka k TS 0026-005 vo výmere 6020 m² (elektroenergetické zariadenie), ktoré bolo skolaudované kolaudačným rozhodnutím vydaným Obvodným úradom životného prostredia v Malackách č.j. ŽP: 356/36/94 z 24.03.1994. Vlastníctvo k predmetnému zariadeniu nadobudol tretí subjekt, a to žalovaný v 2. rade. Žalobkyňa písomne vyzvala žalovaného v 1. rade na vypratanie nehnuteľnosti výzvou z 15.05.2017, na ktorú žalovaný v 1. rade nereagoval.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom žalobkyne G. Š. a žalovaným v 1. rade boli uzatvorené nájomné zmluvy Z č. 4-46/228/92 z 02.02.1993, Z č. 4-46/001/94 z 31.01.1994 a Z č. 4-46/001/94 z 06.05.1994 na dobu určitú od 01.01.1994 do 31.12.2005, na základe ktorých právny predchodca žalobkyne prenechal žalovanému v 1. rade do nájmu pozemok v kat. úz. Jakobov, parc. č. 2843, les vo výmere 6020 m² a vo výmere 842 m². Ďalej zistil, že žalobkyňa a žalovaný v 1. rade rokovali o uzatvorení nájomnej zmluvy na skutočne užívanú výmeru žalovaným v 1 rade v jeho vlastníctve, pričom k jej uzatvoreniu nedošlo. Z rozhodnutia Okresného národného výboru Bratislava - vidiek č. Výst.4/77-Hr zo dňa 20.01.1977 mal súd prvoinštančný súd preukázané povolenie na stavbu energetického zariadenia 22 kV vzdušná prípojka AlFe 3 x 35 mm² v obci P. a rozhodnutím č. 2/energ./77-Hr zo dňa 20.04.1977 bolo do prevádzky uvedené energetické zariadenie 22 kV vzdušná prípojka AlFe 3 x 35 mm², transformačná stanica stožiarová s transformátorom. Na základe hospodárskej zmluvy č. XXXXXX zo dňa 31.10.1977 došlo k prevodu vzdušnej prípojky, transformačnej stanice stožiarovej s transformátorom z odovzdávajúcej organizácie Okresného národného výboru na preberajúcu organizáciu Západoslovenské energetické závody, štátny podnik. Na základe dočasného stavebného povolenia č. 102-15/94-Ká/185 zo dňa 21.02.1994 bola povolená stavba ZNS Dúbrava - časť el. prípojka 22 kV a trafostanica, ktorá bola skolaudovaná rozhodnutím č. ŽP 356-36/94-Ká zo dňa 24.03.1994. Právny predchodca žalobkyne G. Š. poskytol dňa 02.11.1993 písomne súhlas s odlesnením pozemku parc. č. XXXX o výmere 6020 m² pre výstavbu VN linky Dúbrava.

4. Súd prvej inštancie mal z listu vlastníctva č. XXXX pre okr. F., H. P., kat. úz. P. preukázané, že v zmysle § 22 ods. 5 zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny v spojení s § 96 ods. 4 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bolo zriadené vecné bremeno v prospech žalovaného v 2. rade na základe geometrického plánu č. 85-40/2014 na pozemku E-KN parc. č. XXXX týkajúceho sa elektroenergetického zariadenia 1x22 kV VN linka č. 405 na trase Rz Podvornice-Rz Malacky-XXX/XX a v zmysle geometrického plánu č. 85-38/2014 na pozemku E-KN parc. č. XXXX týkajúceho sa elektroenergetického zariadenia na trase Rz Podvornice-Rz Malacky-232/14. Ďalej mal súd prvej inštancie z geometrického plánu č. 19/01 na oddelenie pozemku parc. č. XXXX/X vyhotoveného P. X. z 24.05.2001 preukázané, že žalovaný v 1. rade užíva z pozemku parcely č. XXXX časť o výmere 735 m² (diel 2 zmien parc. č. XXXX) a 8 m² (diel 3 zmien parc. č. XXXX) a preto ustálil, že žaloba týkajúca sa vypratania parciel reg. „C“ č. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X a parciel reg. „E“ č. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX/XX, Č.. XXXX/XX je nedôvodná. Súd prvej inštancie nevyvodil žiadnu spojitosť s uvedenými parcelami, ani z predloženého geometrického plánu č. 19/01, stavebného povolenia zo dňa 20.01.1977, kolaudačného rozhodnutia zo dňa 20.04.1977, dočasného stavebného povolenia zo dňa 21.02.1994 a kolaudačného rozhodnutia zo dňa 24.03.1994. Z vykonaných dôkazov súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalovaní v 1. a 2. rade užívali uvedené parcely a preto v tejto časti žalobu zamietol. V časti žaloby o vypratanie nehnuteľnosti - parcely reg. „E“ č. XXXX T. Č.. XXXX súd prvej inštancie zistil, že na uvedených pozemkoch sa nachádza elektrické vedenie 1x 22kV VN linka č. 405 na trase Rz Podvornice, ktoré bolo skolaudované rozhodnutím z 20.04.1977 a druhá časť elektrického vedenia bola skolaudovaná rozhodnutím z 24.03.1994. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaných dôkazov preukázané, že žalovaný v 2. rade užíval nehnuteľnosti - parc. č. XXXX T. Č.. XXXX riadne a v tejto časti žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ani v časti žaloby týkajúcej sa užívania parc. č. XXXX vo vzťahu k žalovanému v 1. rade. Súd prvej inštancie z vyjadrenia k žalobe zistil, že žalovaný v 1. rade potvrdil užívanie parc. č. XXXX v rozsahu geometrického plánu č. XX/XX, t.j. diel č. 2 o výmere 735 m² a diel č. 3 o výmere 8 m², žalobkyňa však nepreukázala, že by žalovaný v 1. rade užíval parcelu č. XXXX v celej výmere, t.j. 10553 m², ale ani vo výmere 6020 m² v zmysle nájomných zmlúv. Súd mal preukázané užívanie parc. č. XXXX žalovaným v 1. rade na účely umiestnenia panelovej plochy sondy Du 27 a prístupovej cesty a to spolu vo výmere 743 m² v zmysle rozhodnutia Obvodného úradu v Bratislave č. 222/1993 zo dňa 17.01.1994, na základe ktorého bol oprávnený na vykonávanie povolenej banskej činnosti na dobývanie ložiska ropy a zemného plynu a na ťhacie práce malého rozsahu v dobývacom priestore P. I (Dúbrava). Na základe uvedeného oprávnenia sa žalovanému v 1. rade umožňovalo prevádzkovať hlavné banské dielo - ropná sonda Dúbrava 27. Mal za preukázané, že žalovaný v 1.

rade je organizáciou disponujúcou banským oprávnením a má určený dobývací priestor P. I na základe rozhodnutia o stanovení dobývacieho priestoru č. 1095/30 z 05.04.1989. Uviedol, že žalobca, resp. jeho právny predchodca Nafta a.s. (pozn. správne malo byť uvedené žalovaný v 1. rade, resp. jeho právny predchodca) mala v zmysle § 10 písm. b) zákona č. 41/1957 Zb. o využití nerastného bohatstva (banský zákon) oprávnenie zriadiť na cudzom pozemku príchodovú cestu a vykonávať za účelom dobývacej činnosti v zmysle § 29 ods. 1 banského zákona účinného do 30.06.1988 ako aj § 22 ods. 1 písm. c), písm. d) zákona č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoje a využití vyhrievacích plynov, potrebné práce. Uzavrel, že žalovaný v 1. rade, resp. jeho právny predchodca nezriadil stavbu (panelovú plochu a prístupovú cestu) na parc. č. 2843 neoprávnene a žalobu aj v tejto časti zamietol.

5. Na ozrejenie právnej stránky veci súd prvej inštancie uviedol, že nárok žalobkyne posudzoval podľa ustanovenia § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka vzhľadom na obsah podanej žaloby.

6. K námietke litispendencie ku konaniu vedenému pod sp. zn. 4C/199/2014 vznesenej žalovaným v 1. rade súd prvej inštancie uviedol, že ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo uvedené konanie právoplatne skončené rozsudkom sp. zn. 4C/199/2014, právoplatným dňa 18.12.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/287/2017, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne X.. A. Š., ktorou sa domáhala voči žalovanému NAFTA a.s. určenia, že nájomná zmluva uzatvorená medzi nimi trvá a zároveň uloženia plnenia povinností žalovanému vyplývajúcich z nájomnej zmluvy.

7. Súd prvej inštancie zamietol návrh na vykonanie dôkazu žalobkyňou - znalecké dokazovanie za účelom určenia rozsahu užívania pozemkov žalobkyne žalovanými v 1. a 2. rade z dôvodu nehospodárnosti. V súvislosti s rozsahom užívania nehnuteľnosti žalovaným v 1. rade opätovne poukázal na geometrický plán č. 19/01 a na list vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. P., časť „C“ Tarchy, v ktorom je uvedený rozsah užívania žalovaným v 2. rade.

8. Zhrnutím všetkých uvedených skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že nemohol žalobkyňi poskytnúť požadovanú súdnu ochranu v podobe priznania žalobného nároku, a preto jej žalobu, za súčasnej aplikácie § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 10, § 29 ods. 1, § 30, § 22 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 zákona č. 41/1957 Zb. o využití nerastného bohatstva (banský zákon), § 22 ods. 3, ods. 5 zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny (elektrizačný zákon), § 22 ods. 1, ods. 2, ods. 5 zákona č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoje a využití vyhrievacích plynov (plynárenský zákon), § 42 ods. 2 zákona č. 70/1998 Z.z. o energetike účinného do 31.12.2004, § 69 ods. 10 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, § 96 ods. 4 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v celom rozsahu zamietol.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí mali v konaní úspech voči žalobkyňi, priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

10. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil ho súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Voči napadnutému rozsudku namietala dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. Žalobkyňa sa nestotožnila s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaní užívajú iba parc. č. XXXX vo vlastníctve žalobkyne. Zotrvávala na tom, že žalovaní užívajú nehnuteľnosť podľa listu vlastníctva č. XXXX v doposiaľ nezistenom rozsahu, nakoľko ani v súlade s geometrickým plánom č. XX/XX nie je možné ustáliť tvrdenie žalovaných ani záver súdu prvej inštancie. Namietala, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz znaleckým posudkom za účelom určenia rozsahu užívania pozemkov žalobkyne žalovanými a to aj vzhľadom na to, že uvedeným znaleckým posudkom by sa mohol vo veľkej miere objasniť skutkový stav. Žalobkyňa mala za to, že bolo porušené aj jej právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia vzhľadom na to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tvoria väčšinou ustanovenia zákonov, ku ktorým nebolo bližšie uvedené, čoho sa majú týkať. Rovnako bola toho názoru, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani so skutočnosťou, že parcely, ktoré sú predmetom konania, sú vo vlastníctve žalobkyne a teda, že v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, „(...) vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä môže sa domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje“. Vzhľadom na to, že žalobkyňa ako prenajímateľka nemala záujem obnoviť nájomný vzťah so žalovaným v 1. rade, podala žalobu na súd s poukazom na § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka pred uplynutím doby, na ktorú sa obnovuje nájom dojednaný na dobu určitú a súčasne konanie o takej žalobe nebolo po uplynutí tejto doby právoplatne skončené. Mala za to, že súd prvej inštancie neaplikoval príslušnú právnu normu, resp. opomenul aplikovať príslušnú normu, ktorou by žalobe vyhovel. Žalobkyňa sa napadnutým rozhodnutím dostala do stavu právnej neistoty, keďže je vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania a nijakým spôsobom jej súd neumožnil nakladať so svojim vlastným majetkom. Poukázala na čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého „(...) každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke

právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah aj ochranu“. Konaním súdu, resp. opomenutím konania, v danej veci, rovnako ako aj vo veci vedenej pod sp. zn. 4C/199/2014 jej bolo porušené ústavné právo na súdnu ochranu deklarované v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobkyňa uplatnila viaceré možné prostriedky na ochranu svojich práv, napriek tomu neúspešne a v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Malacky, sp. zn. 4C/199/2014.

11. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolanie žalobkyne uviedol, že sa stotožňuje so závermi uvedenými v napadnutom rozhodnutí Okresného súdu Malacky a považuje ho za správny a zákonný. Mal za to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, riadne sa vysporiadal so všetkými relevantnými dôkazmi, vec správne právne posúdil a v konaní sa nevyskytla žiadna vada, ktorá by odôvodňovala zrušenie rozsudku. Odvolanie žalobkyne považoval za nedôvodné a účelové. Uviedol, že žalobkyňa sa domáhala vypratania všetkých parciel zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX a to aj napriek tomu, že predmetom nájomných zmlúv uzatvorených medzi žalobkyňou, resp. jej právnym predchodcom a žalovaným v 1. rade bola len jedna parcela č. XXXX. Žalobkyňa v konaní nepredložila ďalšie dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že žalovaný v 1. rade užíva alebo niekedy v minulosti užíval aj iné parcely okrem parc. č. XXXX. Zdôraznil, že žalobkyňa v konaní zaťažuje dôkazné bremeno, pričom žalobkyňa bola povinná presne špecifikovať nehnuteľnosti, ktoré žiada vypratať a predložiť relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uviedol, že z geometrického plánu č. XX/XX vyplýva, že žalovaný v 1. rade užíva iba časť parcely č. XXXX vo výmere 735 m² a to pre účely umiestnenia panelovej plochy, ktorá slúži na ochranu sondy Du 27 nachádzajúcej sa na vedľajšom pozemku (diel 2 zmien parc. č. XXXX) a 8 m² pre účely prístupovej cesty k tejto sonde (diel 3 zmien parc. č. XXXX). Uvedená výmera užívania pozemku zo strany žalovaného v 1. rade bola identifikovaná priamo v teréne pri spoločnej obhliadke žalobkyne a povereného zamestnanca žalovaného v 1. rade P. K.. Podľa žalovaného v 1. rade súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že tvrdenia žalobkyne o užívaní nehnuteľnosti zo strany žalovaného v 1. a 2. rade v doposiaľ nezistenom rozsahu sú v rozpore s vykonanými dôkazmi a to najmä nájomnými zmluvami, LV č. XXXX a geometrickým plánom č. 19/01. Nestotožnil sa ani s vyjadreniami žalobkyne o údajnej právnej neistote a porušení práva na súdnu ochranu. Žalobkyňa na jednej strane sa v jednom konaní domáhala určenia práva, že nájomná zmluva Zč. 4-46/001/94 z 31.01.1994 je platná a v prejednávanej veci trvala, na tom, že žalovaný v 1. rade užíva v presne nezistenom rozsahu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX bez akéhokoľvek právneho titulu a žiadala nehnuteľnosti vypratať. Podľa žalovaného v 1. rade, uvedené tvrdenia žalobkyne sú v značnom rozpore, pričom nie je zrejmé, čoho sa vlastne žalobkyňa podanými žalobami z 16.12.2014 a 07.05.2018 domáhala. Naopak, žalobkyňa spôsobuje uvedeným tendenčným konaním právnu neistotu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, ako aj žalovanému v 2. rade. V súvislosti s uplatneným právom na súdnu ochranu uviedol, že súd nezodpovedá za správnosť podanej žaloby. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 7C/31/2018-148 z 07.05.2020 potvrdil v celom rozsahu a priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Žalovaný v 2. rade na odvolanie žalobkyne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

13. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

14. Odvolací súd po preskúmaní prvoinštančného rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie, pričom následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v tomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté závery, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

15. Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 79/1957 Zb. účinného do 30.06.1998, energetickým podnikom prislúcha oprávnenie: a) stavať a prevádzkať na cudzích nehnuteľnostiach v rozsahu vyplývajúcom z povolenej stavby elektrické vedenie, ako i malé stanice do rozlohy 30 m², s príslušenstvom (ďalej len "vedenie"), najmä zriaďovať na nehnuteľnostiach podperné body, prepnúť nehnuteľnosti vodičmi a umiestňovať v nich vedenie; b) vstupovať a vchádzať s vozidlami pri stavbe, prevádzke, opravách, zmenách alebo pri odstraňovaní vedenia na príchodové a príchodové cudzie nehnuteľnosti, ktoré sú vedením priamo dotknuté; c) odstraňovať a okliesňovať stromovie prekážajúce vedeniu (§ 23 a 24).

16. Podľa § 22 ods. 2 zák. č. 79/1957 Zb. účinného do 30.06.1998, za výkon oprávnení uvedených v predchádzajúcom odseku nie sú energetické podniky povinné poskytovať náhradu. Ak je však vlastník alebo užívateľ nehnuteľností, ktorá nie je v štátnom socialistickom vlastníctve, zriadením vedenia podstatne obmedzený v užívaní nehnuteľností, môže žiadať u orgánu, ktorý je podľa predpisov o povoľovaní stavieb kompetentný pre povolenie stavby energetického diela (ďalej len „povoľujúci orgán“), aby mu energetický podnik poskytol primeranú jednorazovú náhradu; žiadosť musí byť pod stratou nároku podaná do troch mesiacov odo dňa, keď sa dielo uviedlo do trvalej prevádzky (užívania).

17. Podľa ustanovenia § 135c Občianskeho zákonníka, ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len „vlastník stavby“). Pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastník pozemku súhlasí. Súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe.

18. V prejednávanvej veci nebolo sporné, že v prospech žalovaného v 2. rade bolo zriadené vecné bremeno a to na základe geometrického plánu č. 85-40/2014 na pozemku E-KN parc. č. XXXX týkajúceho sa elektroenergetického zariadenia VN linky č. 405 vrátane prípojky k TS 0026-005, ktorá je súčasťou VN vedenia č. 405 na trase Rz Podvornice-Rz Malacky-229/14 a v zmysle geometrického plánu č. 85-38/2014 na pozemku E-KN parc. č. XXXX týkajúceho sa elektroenergetického zariadenia na trase Rz Podvornice-Rz Malacky-232/14. V zmysle § 22 ods. 5 zák. č. 79/1957 Zb. účinného do 30.06.1998, povinnosť strpieť výkon oprávnení uvedených v § 22 ods. 1 zák. č. 79/1957 Zb. účinného do 30.06.1998 viazla na dotyčnej nehnuteľnosti ako vecné bremeno. Oprávnenia energetických podnikov a tomu zodpovedajúce obmedzenia vlastníckeho práva podľa zákona č. 79/1957 Zb. účinného do 30.06.1998 boli teda tzv. zákonnými vecnými bremenami sui generis, ktoré sa nezapisovali do pozemkových kníh alebo katastra nehnuteľností a pôsobili ex offa. Odvolací súd zdôrazňuje, že zákonom zriadené vecné bremeno je vlastník povinný rešpektovať v nevyhnutnej miere a rozsahu a za obmedzenie svojho vlastníckeho práva má právo žiadať náhradu. U vecných bremien zriaďovaných priamo zo zákona ide vo svojej podstate o určitý druh verejnoprávneho obmedzenia vlastníka nehnuteľnosti. Toto obmedzenie vlastníckych práv je výrazom prevahy verejného záujmu vzťahujúceho sa k určitému chodu alebo zariadenia nad záujmom jednotlivca bez toho, aby toto zasahovanie bolo podmienené súhlasom zo strany dotknutého vlastníka. Vecné bremená zriadené na základe zákona majú špecifický režim, upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené, zároveň však majú aj súkromnoprávny prvok. Zákonné vecné bremená sa riadia špeciálnou úpravou právnych predpisov, avšak nejedná sa o komplexnú úpravu, ktorá by vylučovala použitie všeobecnej úpravy občianskeho práva o vecných bremenách.

19. Odvolací súd ďalej poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/89/2008 zo dňa 21.12.2009, v ktorom okrem iného uviedol: „(...) Pri aplikácii tejto zákonnej úpravy je potrebné rešpektovať zásadu pravej retroaktivity, z ktorej vyplýva, že vznik právnych vzťahov a nároky z nich vzniknuté pred účinnosťou novej právnej úpravy sa zásadne posudzujú podľa platnej právnej úpravy platnej v dobe ich vzniku. V preskúmvanej veci to potom znamená, že ak došlo k vzniku vecného bremena za účinnosti elektrizačného zákona (§ 22 ods. 1 č. 79/1957 Zb. účinného do 30.06.1998), nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva bolo potrebné posudzovať podľa tohto zákona. Pretože tento zákon umožňoval priznanie takejto náhrady len ako jednorazovej, neprichádzalo do úvahy jej priznanie ako opakujúceho plnenia za konkrétne vymedzenú dobu. V zmysle § 22 ods. 2 tohto zákona vlastník nehnuteľnosti, ktorý bol zriadením vecného bremena podstatne obmedzený v užívaní nehnuteľnosti mohol žiadať, aby mu energetický podnik poskytol primeranú jednorazovú náhradu, pričom žiadosť musela byť pod stratou nároku podaná do 3 mesiacov odo dňa, keď sa energetické dielo uviedlo do prevádzky (užívania). Náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva v súvislosti so vznikom vecných bremien v odvetví energetiky bola aj v nasledujúcich právnych úpravách (v zákone o energetike a v platnom zákone o energetike) koncipovaná ako náhrada jednorazová, splatná v zákonom stanovených lehotách tomu, kto bol vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej zriaďované vecné bremeno viazne. Uvedené úpravy v prechodných ustanoveniach (§ 42 ods. 2 zákona o energetike a § 69 ods. 10 platného zákona o energetike) deklarovali zachovanie statusu quo ante v obmedzení užívacieho práva vlastníkov nehnuteľností dotknutých výkonom oprávnení energetických podnikov (resp. ďalších subjektov oprávnených z vecného bremena), ktoré vznikli pred účinnosťou týchto predpisov. Nezakladali však nárok na náhradu za obmedzenia vzniknuté pred ich účinnosťou, teda neobnovili zaniknuté nároky na primeranú jednorazovú náhradu za obmedzenie užívacieho práva vlastníkov pozemkov. Skutočnosť, že zákonodarca nezvolil v tejto otázke reštitučný prístup, nemala za následok protiústavnosť týchto predpisov (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 28/05 z 28.

septembra 2005 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR ročník 2005 pod š. 49/2005). Právny zámer o nemožnosti priznať náhradu za zákonné vecné bremeno, ak tento nárok podľa elektrizačného zákona zanikol, alebo ak vo forme opakujúceho sa plnenia (renty) ani nevznikol, však neznamená úplnú bezplatnosť obmedzení vlastníckeho práva vyplývajúcich z vecného bremena. Na existujúce práva a povinnosti zo zriadeného vecného bremena sa treba pozerat' podľa zásady nepravej retroaktivity. To znamená, že nevyplývajú z právnej úpravy, na základe ktorej vznikli, ale zo súčasnej zákonnej úpravy zákonných vecných bremien. Vecné bremená zriadené na základe zákona (teda nielen podľa spomínaných energetických zákonov) majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené. Aj keď majú nesporný verejnoprávny prvok, daným spôsobom ich vzniku a účelom, ktorému slúžia, nemožno prehliadať, že majú aj významný prvok súkromnoprávny. Občianske právo definuje vecné bremeno ako právo niekoho iného, než vlastníka veci, ktorého obmedzuje tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať, alebo niečo konať. Takzvané zákonné vecné bremená tento charakter majú tiež. Ich režim nie je ale celkom totožný s režimom zmluvných vecných bremien, lebo sa riadi špeciálnou úpravou právnych predpisov, ktoré upravujú činnosti, na ktorých prevádzkovanie vznikli. Nejde ale o úpravu komplexnú, ktorá by vylučovala použitie všeobecnej úpravy občianskeho práva o vecných bremenách. Preto pokiaľ tieto špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim všeobecnou občianskoprávnou úpravou. To potom znamená, že ak špeciálne predpisy zákonných vecných bremien neupravujú náhrady súvisiace s ich výkonom, treba použiť úpravu súkromnoprávnu. Z ustanovenia § 151n ods. 3 Obč. zákonníka vyplýva, že nositeľ oprávnení z vecného bremena je povinný znášať primerané náklady na zachovanie (údržbu) veci zaťaženej vecným bremenom a na jej opravy. Zásadne teda nemožno užívať vecné bremeno celkom bezplatne, ale za odplatu, ktorá zahŕňa výdavky spojené so zachovaním veci a s jej opravami (...). V preskúmvanej veci však aplikácia § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka neprichádzala do úvahy, pretože nárok vyplývajúci z tohto ustanovenia (vychádzajúc zo skutkových okolností, vymedzených v žalobe), sa predmetom konania nestal.

20. K námietke žalobkyne, že žalovaní užívali nehnuteľnosti podľa listu vlastníctva č. XXXX v doposiaľ nezistenom rozsahu, odvolací súd zhodne s názorom vyjadreným v rozhodnutí súdu prvej inštancie uvádza, že žalovaný v 1. rade užíva časť pozemku na parc. č. XXXX v presne vymedzenej výmere 735 m² (diel 2 zmien parc. č. XXXX) a 8 m² (diel 3 zmien parc. č. XXXX), ktorá skutočnosť vyplýva z geometrického plánu č. XX/XX na oddelenie pozemku parc. č. XXXX/X vyhotoveného P. X. dňa 24.05.2001. Navyše je potrebné dodať, že predmetom nájomných zmlúv Z č. 4-46/228/92 z 02.02.1993, Z č. 4-46/001/94 z 31.01.1994 a Z č. 4-46/001/94 z 06.05.1994 uzavretých na dobu určitú bol prenájom pozemkov za účelom ťažobnej činnosti medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným v 1. rade na parc. č. XXXX pre účely umiestnenia panelovej plochy, ktorá slúži na ochranu sondy Du 27 nachádzajúcej sa na vedľajšom pozemku (diel 2 zmien parc. č. XXXX) o výmere 735 m² a 8 m² pre účely prístupovej cesty k tejto sonde (diel 3 zmien parc. č. XXXX) a to spolu vo výmere 743 m². Predmetné elektroenergetické zariadenie, ktoré postavil žalovaný v 1. rade, bolo skolaudované kolaudačným rozhodnutím vydaným Obvodným úradom životného prostredia v Malackách, č.j. ŽP: 356-36/94/ká zo dňa 24.03.1994. Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd preukázané, že právny predchodca žalobkyne udelil dňa 02.11.1993 žalovanému v 1. rade súhlas s prevedením ťažby drevenej hmoty za účelom výstavby „VN linky Dúbrava“ v kat. úz. P. Vzhľadom na to, že žalovaný v 1. rade je organizáciou, ktorá má banské oprávnenie na dobývanie výhradného ložiska P. (Dúbrava) v dobývacom priestore Jakubov I na základe rozhodnutia Obvodného banského úradu v Bratislave č. 2222/1993 z 17.01.1994 v znení neskorších zmien a rozhodnutia o stanovení dobývacieho priestoru č. 1095/30 z 05.04.1989 vydaného Federálnym ministerstvom palív a energetiky Praha v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi a oznámenia Obvodného banského úradu v Bratislave z 30.06.2006, má odvolací súd tiež za to, že žalovaný v 1. rade vykonáva prevádzku sondy Dúbrava 27, v rámci ktorej tiež zabezpečuje údržbu a opravu sondy a jej pracovnej plochy, nachádzajúcej sa na parc. reg. „E“, parc. č. XXXX zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, oprávnene.

21. K námietke žalobkyne, že žalovaný v 1. rade užíva aj iné nehnuteľnosti okrem pozemkov na parc. č. XXXX, odvolací súd uvádza, že žalobkyňa v konaní nepredložila dôkazy, z ktorých by vyplývala táto skutočnosť, okrem geometrického plánu č. XX/XX, z ktorého je zrejмый rozsah užívania predmetnej parcely žalovanými. Odvolací súd zdôrazňuje, že je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 C.s.p., majú strany sporu povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Samotné civilné sporové konanie je konaním dôkazným, čo znamená, že stranu zaťažuje v konaní povinnosť tvrdenia a povinnosť navrhnuť na

svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť. Ak strana sporu v konaní nesplní svoju povinnosť tvrdenia alebo povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy, alebo ak sa navrhnuté dôkazy nevzťahujú na jeho tvrdenia, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú situáciu v jej neprospech vo výsledku (rozhodnutí vo veci samej), lebo tvrdená okolnosť nebude preukázaná. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz ďalším znaleckým posudkom za účelom určenia rozsahu užívania pozemkov žalobkyne žalovanými, nakoľko sa ním mohol vo veľkej miere objasniť skutkový stav, aj odvolací súd je toho názoru, že takýto postup súdu by bol vzhľadom na zistený skutkový stav nevhodný, preto vyhodnotil námietku žalobkyne ako irelevantnú.

22. Odvolací súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že žalovaná podala odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. f), písm. h) C.s.p., a to že a to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa síce formálne v odvolaní namietala naplnenie aj týchto odvolacích dôvodov, avšak obsahovo ničím nezrejmla, v čom má spočívať pochybenie súdu prvej inštancie zodpovedajúce konkrétnemu odvolaciemu dôvodu. Pre zákonu zodpovedajúce uplatnenie odvolacieho dôvodu však nie je postačujúce, keď odvolateľ len označí niektorý z odvolacích dôvodov uvedených v zákone (§ 365 ods. 1 C.s.p.). Ustanoveniu zákona (§ 365 ods. 1 C.s.p.) zodpovedá a ním uloženej osobitnej náležitosti vyhovuje len také odvolanie, v ktorom sa konkrétne uvádza, z ktorých dôvodov sa napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie. Predpokladom toho je, že odvolateľ špecifikuje okolnosti, z ktorých usudzuje, že určitý odvolací dôvod je daný. Pokiaľ v odvolaní chýba táto osobitná náležitosť (vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu uplatneným odvolacím dôvodom), nie je vymedzený ani obsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je možné preskúmať z hľadiska opodstatnenosti takto uplatnených odvolacích dôvodov.

23. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným v 1. a 2. rade úspešným v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).